

* * * * *

DRAUDZE

#7 Lāodikejas draudze – Atklāsmes grāmata 3:14-22

IEVADS

Esam nonākuši pie pēdējās vēstules, ko Svētais Gars un Jēzus adresē septiņām draudzēm Mazāzijā – šodien aplūkosim vēstuli Lāodikejas draudzei. Tomēr, tā kā šodien noslēdzam šo nodarbību ciklu, pirmo daļu veltīsim Lāodikejai, bet otru – visām septiņām draudzēm, mums pašiem izveidojot nelielu kopsavilkumu par tām.

PIRMĀ DAĻA – DISKUSIJA

1. Izlasām šodienas Rakstvietu – Jāņa Atklāsmes grāmatas 3:14-22. Kādas ir jūsu pirmās pārdomas vai jautājumi par šo tekstu?

Laujām katram izteikties.

2. Vai Jēzus par šo draudzi saka kaut ko pozitīvu, tāpat kā par visām iepriekšējām? Ko tas nozīmē?

Jēzus visām iepriekšējām draudzēm ir devis uzslavu, bet Lāodikejai vienīgajai nē. Tas varētu nozīmēt, ka ar šo draudzi bija visļaunāk, pat sliktāk nekā ar mirušo Sardas draudzi. Ja neatskan pat vismazākā iedrošinošā uzslava, tātad Jēzus nav redzējis pat mazāko iemeslu to darīt.

3. Par ko Jēzus kritizē šo draudzi? Kāda ir Viņa reakcija uz šo draudzes stāvokli?

Jēzus kritizē Lāodikejas draudzes nostāju, neesot ne aukstai, ne karstai, bet gan remdenai. Tā nav ne patiesi par Dievu, ne patiesi pret Dievu, bet kaut kur pa vidu – izskatās, it kā būtu par, bet patiesībā nav par. Pastiprinoša forma atskan faktā, ka Jēzus nesaka “ja būsi”, bet – “tādēļ, ka esi...”.

Un tādēļ, ka tā ir remdena, Jēzus izspļaus (grieķu vārda pilnvērtīgais tulkojums ir “izvems”) no Savas mutes. Tātad, būt karstam un pat aukstam Jēzum būtu pieņemams, bet ne remdenam.

Šādi Jēzus, visticamāk, vilka paralēli ar Lāodikejas pilsētas ģeogrāfisko stāvokli, kur tā bija atkarīga no kaimiņpilsētu Efesas un Hierapoles ūdens piegādes pa akvaduktiem. Hierapolē bija karsti

avoti, bet Efesā – auksts un dzidrš ūdens. Abiem attekot pa akvaduktiem līdz Lāodikejai, tas bija kļuvis remdens un duļķains. Citiem vārdiem sakot – abi ūdens veidi (karstais terapeitiskais un aukstais atsvaidzinošais) bija derīgi, bet šis remdenais nē.

4. Ko nozīmē būt garīgi derīgam – karstam, bet arī aukstam? Un ko līdz ar to nozīmē būt nederīgam – remdenam?

Pārsteidzošākais šajā vēstulē, iespējams, ir tas, ka Jēzus nesaka – “esiet karsti, bet ne remdeni un vēl jo vairāk auksti!” Viņš saka, ka labāk būt pat aukstam nekā remdenam. Tātad, ir labāk būt garīgi aukstam nekā garīgi remdenam. Auksts ir tas, kurš noraida Dievu, bet remdens – kurš nenoraida Dievu, ar vārdiem un ārīšķīgi varbūt pieņem Viņu, bet ne patiesi ar sirdi un darbiem, tā kā to dara karstais. Ja karstais ir derīgs, jo ir paties Dieva bērns, tad aukstais ir derīgs, jo nedzīvo ilūzijā, ka ir jau glābts un pēc tās vairs nealkst, un varbūt kādu dienu nākotnē, kad dzirdēs Dieva Vārdu, atzīs savu stāvokli un piedzīvos jaunpiedzimšanu. Tomēr remdenais ir nederīgs, jo dzīvo ilūzijā, ka ir jau garīgi vesels un ka viņam ārsta vairs nevajag – izlasām Lk 5:31-32.

Tātad, aukstais nav glābts, bet ir derīgs Dievam, jo ir spējīgs atsaukties glābšanai, kad Dievs aicinās. Bet remdenais ir nederīgs, jo ir pievilktis. Tā, nu, labāk ir būt aukstai prostitūtai nekā remdenam farizejam.

5. Kā Tu jūties par sevi – kāda ir Tava garīgā “temperatūra”? Kā mēs varam būt droši, ka neesam remdeni?

Pirmkārt, ja jūties remdens, tad izdari šodien izvēli būt karstam. Čārlzs Sperdžens ir teicis – “Ja Kristus tev nav viss, Viņš tev nav nekas.” Tava temperatūra nav jāmēra pēc tā, cik daudz labus un “garīgus” darbus Tu dari, bet pēc Tavas attieksmes pret Kristu. Vai Tu Viņu mīli tā, ka VĒLIES darīt to, kas Viņam ir tikams un ko Viņš ir pavēlējis? Vai Tu tik ļoti to vēlies, ka saproti, ka esi nepilnīgs tajā un varētu to darīt pilnīgāk? Un tādēļ Tu lūdz Viņam piedošanu un tiecies uz pilnību – tieši Viņa dēļ? Ja Tavas atbildes ir “jā”, tad Tava dzīve un darbi apliecinās VIRZIENU, kas dodas uz šo pilnību pretī Viņam. Tie ir augļi, kuri kļūst redzami tikai ar laiku, un kuri apliecina karsta cilvēka temperatūru.

Ja savukārt Tava atbilde ir, ka Tu tici Dievam, tici Jēzum, bet ka Tev nekad nav patiesi rūpējies, ko Viņš māca, tādēļ nelasi Biblii, nevelti laiku Viņam savās domās, sarunās (lūgšanās), ikdienas darbos (tai skaitā, kalpošanā draudzē), tad Tava ticība var būt tā, kas rada ilūziju, ka Tu it kā esi ar Dievu visu “nokārtojis”, ārēji izskatoties pēc kristieša, bet iekšēji nekad patiesi neatgriezies – nesapratis sava grēka nozīmi, nekad par to nepārdzīvojis, neraudājis, tādēļ nenožēlojies. Un tādēļ arī bez vēlmes tiecies uz svētu dzīvi. Tomēr visi, kuri ir “karsti”, ar savām dzīvēm atklāj tieši šo virzienu prom no grēka un pretī svētām dzīvēm – izlasām Ef 1:4 un 1 Jņ 3:8-10 (šeit “darīt” grēku tulkojam kā “praktizēt grēku”, kas ir dzīvesveids jeb ieradums, ar kuru samierinies).

Būt garīgi karstam nenozīmē obligāti kļūt par mācītāju vai misionāru, bet tas nozīmē būt par patiesu liecību par Kristu, kuram Tu seko. Garīgi karstais ir pasaules gaisma un zemes sāls, kas dod pareizo ietekmi apkārtējiem cilvēkiem – izlasām Mt 5:13-16 un Ef 5:8-11.

6. Izlasām šodienas teksta 18.pantu un Jes 55:1-2 – ko nozīmē pirkt bez maksas?

Kā tas ir iespējams?

Jēzus nesaka, lai ņemam par brīvu, bet gan – lai pērkam par brīvu. Tas nozīmē, ka Jēzus piedāvātā glābšana nāk bez maksas, un tomēr tai pretī jādod kaut kas, kas neskaitās vērtība šajā pasaulē, citādi būtu uzskatāms par pilnvērtīgu darījumu. Šim paradoksam atbilde ir vienkārša – vienīgā maksa, ko Jēzus pieņem, ir atziņa, ka neesam pietiekami saņemt glābšanu paša spēkiem, paša resursos, paša valūtā. Šis “tukšums” tiek apmainīts pret pilnību; šī “garā nabadzība” tiek apmainīta pret bagātību. Jēzus Pats parādīja priekšzīmi – izlasām 2 Kr 8:9 – un tagad aicina cilvēkiem iet šo pašu ceļu, kas sākās ar garā nabadzību – izlasām Kalna svētrunas pašus pirmos vārdu Mt 5:3.

7. Kā Tu, “karsts” būdams, vari vest pie Dieva “aukstos”?

Kā tikko mācījāties – vienīgais veids kā nopirkt no Jēzus patieso “zeltu”, ir pārvērst cilvēka lepnumu un paštaisnību tajā valūtā, kuru Jēzus pieņem.

Kā to darīt? Divos veidos – sludinot evaņģēliju ar vārdiem (patiesību) un sludinot to ar darbiem (mīlestība). Tikai tad mēs atklājam patieso ainu par Kristu, Kurš aicina dzīvot gan mīlestībā, gan patiesībā – izlasām 2 Jņ 1:3-6 un Ef 4:15. Caur saviem mazajiem ikdienas mīlestības darbiem un patiesības vārdiem mēs varam klusītēm nodedzināt nost to paštaisnības apvalku, kas ir aplājis to nenovērtējamo “valūtu”, kas slēpjas katrā mūsu līdzcilvēkā. Bet to spēj izdarīt tikai “karstums”, kaut kluss un bieži šķietami nemanāms, tomēr spēcīgs.

OTRĀ DAĻA – KOPSAVILKUMS

Šodienas teksts noslēdzas ar vārdiem “Kam ausis, lai dzird, ko Gars saka draudzēm.” Nevis tikai šai vienai draudzei, bet draudzēm. Tādēļ, noslēdzot šo nodarbību ciklu, aplūkosim vēlreiz visās 7 vēstulēs minēto, izdarot sekojošo:

Izrakstiet no katras vēstules trīs lietas – pirmajā kolonnā Jēzus uzskaitītās uzslavas, otrajā – Viņa kritiku draudzēm, un trešajā – Kristus solītās algas. Tad izejiet cauri sarakstam un izrunājiet kā mums kā draudzei un katram atsevišķi sokas ar pirmajās divās kolonnās minēto, bet trešā kolonna lai paliek mums kā iedrošinājums no Viņa, apzinoties, ka tās ir vērtības, kas Dieva acīs ir dārgas.

Tas ir koncentrēts materiāls par to, kas mūsu Kungam Jēzum ir svarīgs.

Draudze	Uzslava	Kritika	Alga
Efesa			
Smirna			
Pergama			
Tiatira			
Sardas			
Filadelfija			
Lāodikeja			